

УДК 81'373:796.5

DOI <https://doi.org/10.32447/2663-340X-2021-9.22>

ФЕНОМЕН ПОЛІТИЧНОЇ МЕТАФОРИ В АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ

Набока Олена Миколаївна

доцент кафедри іноземних мов гуманітарних факультетів
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова
вул. Дворянська, 2, Одеса, Україна

Наукову розвідку присвячено дослідженню особливостей функціонування політичних метафор в англійських текстах політичного дискурсу. У роботі простежено та описано зміни, які відбуваються у сучасній політичній комунікації, а саме спостерігаємо стійку тенденцію до використання емоційно-маркованої лексики та стилістичних засобів. Виявлено, що така тенденція зумовлена ключовим завданням учасників політичної комунікації (політичних діячів) не просто передати певний об'єм інформації, а здійснити максимальний вплив на свідомість адресата. Слід зазначити, що ефективне використання стилістичних засобів загалом і політичної метафори у тому числі значною мірою сприяє зміні політичних поглядів електорату, формуванню відповідного емоційного фону та політичного іміджу політика. Метою презентованої розвідки є визначення політичної метафори як засобу експресивності в англійських текстах сучасного політичного дискурсу. Поставлена мета передбачає розв'язання таких завдань: уточнити поняття політичної метафори як засобу експресивності; визначити ключові ознаки текстів політичного дискурсу; побудувати типологію політичних метафор, які функціонують в англійських текстах політичного дискурсу. У роботі також доведено, що метафора у політичних промовах є виразним засобом акцентування, а відтак і привертання уваги, оскільки цей троп уводить у текст поняття віддалені від політичного світу, задля ілюстрації того чи іншого предмета/явища шляхом їхнього зіставлення часом цілком неочікуваного. У такий спосіб політична метафора слугує для передачі не всієї інформації, а найбільш суттєвої, яка утворює «кістяк» тексту і здатна викликати відповідну реакцію у читачів та слухачів. Як показав аналіз ілюстративного матеріалу в англійських текстах політичного дискурсу часто вживаються як мертві метафори, так і авторські. Серед найбільш поширених семантичних типів політичних метафор виділяємо спортивні метафори, метафори війни та миру, метафори подорожі.

Ключові слова: метафора, семантичні типи метафор, політична метафора, англійські тексти політичного дискурсу.

Постановка проблеми в загальному вигляді та обґрунтування її актуальності. Протягом останніх років метафора в політичному дискурсі привертає до себе увагу багатьох дослідників [1; 10; 11; 12; 16]. Дедалі зростає кількість різноманітних студій, що висвітлюють різні типи метафор, які використовують політики та їхній вплив на суспільну свідомість і політичне життя загалом. Необхідно зазначити, що з одного боку, інтерес до мови політиків пояснюється динамічністю життя в сучасному постмодерному світі: бурхливим розвитком інформаційних технологій, домінантною роллю засобів масової інформації у формуванні суспільної думки, маніпулятивністю та карнавалізацією світової політики загалом. З іншого боку, під впливом згаданих вище екстралінгвістичних чинників зацікавлення до мови політики спостерігаємо і з позиції дослідників політичного дискурсу [6; 7; 8; 13; 14]. Сьогодні дискурсивному аналізу підлягають тексти промов політичних діячів, програми політичних партій і рухів, публікації в засобах масової інформації,

теледебати передвиборчих виступів кандидатів й зразки агітаційної літератури.

Таким чином, в умовах, коли публічне слово набуває підвищеної значимості, політична метафора стає особливим «інструментом» мови, що дозволяє тонко регулювати настрої в суспільстві.

Актуальність цієї наукової розвідки зумовлена посиленням інтересом лінгвістів до політичного дискурсу, в якому політики за допомогою метафор визначають свою діяльність, описують життя суспільства та політичний становище країни. **Мета** статті – простежити особливості вживання політичної метафори як засобу експресивності в англійських текстах сучасного політичного дискурсу. Окреслена мета передбачає розв'язання таких **завдань**: уточнити поняття політичної метафори як засобу експресивності; визначити ключові ознаки текстів політичного дискурсу; побудувати типологію політичних метафор, які функціонують в англійських текстах політичного дискурсу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У сучасній політичній комунікації спостерігаємо стійку тенденцію до використання емоційно-маркованої лексики та стилістичних засобів. Така тенденція зумовлена ключовим завданням учасників політичної комунікації (політичних діячів) не просто передати певний об'єм інформації, а здійснити максимальний вплив на свідомість адресата. Слід зазначити, що ефективне використання стилістичних засобів загалом і метафори у тому числі значною мірою сприяє зміні політичних поглядів електорату, формуванню відповідного емоційного фону та політичного іміджу політика.

Політичний дискурс став об'єктом досліджень багатьох українських і зарубіжних науковців, зокрема, К.С. Гаджієва, О.В. Падалки, К.Б. Цветкової, О.Й. Шейгал. Метафоричним потенціалом політичних текстів цікавилися такі лінгвісти, як О.М. Тищенко, А.О. Худолій, В.Є. Чернявська. Проблемою перекладу політичної метафори займалися Т.Б. Новикова, І.В. Самаріна, Я.Г. Тікан та інші. Сьогодні, риторика політиків США викликає неабияку увагу, тому недостатнє висвітлення цього питання зумовило необхідність та нагальність нашого дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Як відомо, інтенція політичних текстів, що реалізують комунікацію у політичному дискурсі, – чинити вплив на адресата. Крім того, такі тексти мають і певні стильові ознаки, які дозволяють ідентифікувати їхню належність до певного жанру та уможливають виконання ними певних комунікативних функцій. Серед них: використання контрасту, протиставлення, повтору, графічне виділення ключових понять. До слова, тематика англомовних текстів політичного дискурсу охоплює широке коло питань: державне управління, органи влади, політичні права, різні політичні режими, громадська думка, внутрішня і зовнішня політика, візити, угоди, політичні акти, засідання тощо [3, 17-18].

Особливості комунікативної стратегії суб'єктів політичного дискурсу зумовлюють наповнення політичних текстів лексичними одиницями, що надають виступам експресивного забарвлення, виявляють позицію в оцінці політичних подій, свідчать про високий рівень культури мовлення. Одним з важливих риторичних засобів створення образності та емоційного забарвлення у мові політиків вважаємо метафору.

Існує так звана «гіпотеза засвоєння» Т. Белта, згідно з якою індивідууми, котрі отримують інформацію, яка міститься в метафорі, здатні

згадати більше інформації з теми, ніж індивідууми, які отримують ту ж саму інформацію без посередництва метафор [2, 13]. Іншими словами, метафора слугує потужним інструментом запам'ятовування інформації завдяки своїй образності.

Систематичні дослідження візуальних метафор в американському політичному дискурсі почались з 80-х рр. минулого століття, хоча в цей період автори не акцентували увагу на порівнянні вербальних і невербальних метафор. Однак, вже перші результати показали, що між цими рівнями політичної семіотики спостерігаються регулярні кореляції. Так, Е. Буелл і М. Маус, вивчаючи політичні карикатури президентських виборів 1988 року в США [14], дійшли висновку, що в них домінує метафора.

Дослідники вербальних метафор в політичному дискурсі неодноразово вказували на те, що політики часто намагаються дегуманізувати політичного противника або зовнішнього ворога за допомогою різних метафоричних образів – від злодія та лицеміра до жорстокого звіра і мікроба. До схожих висновків приходять дослідники невербальної політичної метафори. Наприклад, С. Кін показав, що на агітаційних плакатах і в політичних карикатурах ХХ ст. кандидати-суперники зображували один одного за допомогою дегуманізуючих метафор [15], при цьому у всьому світі для дегуманізації ворога використовують стандартний набір образів, серед яких найбільш поширеними є невербальні метафоричні образи насильника, звіра, рептилії, комахи.

Таким чином, політична метафора слугує для передачі не всієї інформації, а найбільш суттєвої, яка утворює «кістяк» тексту і здатна викликати відповідну реакцію у читачів та слухачів.

У сучасній лінгвопоетології існує багато класифікацій метафор. Так Дж. Лакофф і М. Джонсон виділяють два типи метафор: **онтологічні** (метафори, що дозволяють бачити події, дії, емоції, ідеї як якусь субстанцію) та **орієнтовані** (метафори, які не визначають один концепт у термінах іншого, але організують всю систему концептів стосовно один до одного) [9, 123]. П. Ньюмарк виділяє п'ять типів метафор: мертві метафори, метафори-кліше, лексичні, інноваційні та креативні, авторські метафори [16, 37]. Розглянемо функціонування політичних метафор в англомовних текстах політичного дискурсу детальніше.

Дослідники сходяться на думці, що політична метафора – це важливий інструмент маніпуляції суспільною свідомістю. Роль метафори

у процесі комунікації передбачає передачу та масовий обмін інформацією з метою впливу на суспільство [6, 6], адже вона часто має оцінну природу, [5, 198]. Наприклад: "*War isn't really a dirty business. It is a cruel and bloody and violent business, and it drags down all who are a part of it — those in the war zone and those at home into the mire of savagery*" [2]. Тут оцінно-емоційний компонент метафор *War isn't really a dirty business* та *It is a cruel and bloody and violent business* передбачає донесення до широких мас американського суспільства інформації про те, що війна – це жорстокий бізнес, на якому можновладці заробляють брудні гроші, оскільки усі галузі виробництва працюють лише на зміцнення військового потенціалу. Крім того, тут спостерігаємо вплив на адресата і його переконання в тому, що займаючи споглядальну позицію, він так само стає частиною того бізнесу, який забирає життя людей. Це речення посилюється ще і метафорою *mire of savagery*, яка показує, що американці, які знаходяться по інший бік військових дій погрузнули в «болоті жорстокості».

Комплексний аналіз англійських текстів сучасного політичного дискурсу дає підставу стверджувати, що у мовленні політиків переважають мертві метафори, функцією яких є первинна номінація реалій політичного життя: *tax relief, oil addiction, racial lens, the path to understanding, a new crossroad, doors of democracy, a battle of ideas, root problem, economic climate, a spending freeze* [2].

Проте варто наголосити, що стерті політичні метафори по-новому висвітлюють своє значення у нових контекстах, можуть переосмислюватися і, таким чином, набувати нових семантичних відтінків [12, 17]. Навіть ті метафори, що перетворилися на штампи, мають здатність активно функціонувати у сьогоденному політичному дискурсі.

У політичних текстах, що досліджувалися, функціонують також динамічні, індивідуальні метафори, які вирізняються від статичних непередбачуваністю, і є виявом індивідуальності, самостійності оцінок політичних реалій: «*We saw racial tensions bubble to the surface during the week before the South Carolina primary*». «*You know, I've been called a maverick; someone who marches to the beat of his own drum. Sometimes it's meant as a compliment and sometimes it's not*». «*This is the moment when we must defeat terror and dry up the well of extremism that supports it*» [2].

Політики, спілкуючись зі своїми виборцями постійно пам'ятають про «глядацьку

аудиторію» й навмисно «працюють на публіку», намагаються справити позитивне враження та «зірвати оплески» [5, 5; 8]. Так Президент Клінтон метафорично пафосно порівнює робітників «з серцем та душею американської нації», використовуючи яскраву концептуальну метафору "*Workers are heart and soul of our nation*" [2].

Виступ Б. Обама перед жителями Берліна пронизаний метафорами епохи холодної війни: «*The Cold War, the Soviet shadow, Communism marching across Europe, the fall of the Berlin Wall, a battle of ideas against the communists, the shadows of yesterday*» [2], які зосереджують емоції слухачів не на розбіжностях світової політики, що виникли між Сполученими Штатами та Німеччиною останніми роками, а саме на тому періоді історії, коли між цими країнами існувала плідна співпраця та взаєморозуміння у боротьбі зі спільним ворогом.

Політичні метафори, що використовуються в англійських текстах сучасного політичного дискурсу, відіграють значну роль у категоризації суспільно-політичних реалій. У результаті аналізу було виокремлено такі основні семантичні типи метафор: *метафора подорожі*: «*Let me express my thanks to the historic slate of candidates who accompanied me on this journey, and especially the one who traveled the farthest – a champion for working Americans and an inspiration to my daughters and to yours – Hillary Rodham Clinton*»; *нобутова метафора*: «*Yes, we must provide more ladders to success for young men who fall into lives of crime and despair*»; *метафора війни*: «*We will attack the problem on every front*»; *метафора будови*: «*Trade has been a cornerstone of our growth and global development*»; *землеробська метафора*: «*We believe in low taxes; spending discipline, and open markets. We believe in rewarding hard work and risk takers and letting people keep the fruits of their labor*»; *метафора механізму*: «*This great national cause will create millions of new jobs, many in industries that will be the engine of our future prosperity*» [2].

Як показав аналіз ілюстративного матеріалу одним із головних ціннісних понять політичного дискурсу Президента Клінтона є поняття миру. Саме політичні метафори з компонентом *peace*, зустрічаємо доволі часто у його виступах у супроводі таких лексичних одиниць, які загалом надають їм певної динаміки (*the peace process; the path to a lasting peace; a just, lasting, and comprehensive peace; the path of peace, etc*). В інших випадках поряд з лексемою *peace* зустрічаємо акціональні дієслова: «*...the United States will do whatever we can to support the peace*

process... and to minimize the risk of peace”; “...they (the leaders have agreed to restore the peace...”; to help both parties return to the hard work of **building** peace through negotiations” [2]. Отож, часте використання у політичних текстах простих та складних метафор з лексемою *peace* підкреслює як значущість слів мовця, так і водночас привертає увагу публіки, електорату до ключових позицій політичної програми політика.

За допомогою політичних метафор з компонентом *religion* президент Клінтон у своїх виступах звертається до складних релігійних питань. Білл Клінтон говорить про те, що Америка стала притулком для усіх людей, що не мали можливості сповідувати обрану релігію у себе на батьківщині: “Throughout our history, men and women have come to America to **escape religious persecution elsewhere and secure religious freedom here**; ...people coming together across the lines of faith and political conviction and race to protect **the religious liberties we all cherish**” [2]. За допомогою політичних метафор протиставлено протилежні поняття (*religious persecution elsewhere - secure religious freedom here*), що є типовою рисою політичного дискурсу загалом, у якому нерідко здійснюється вибір полярних орієнтирів, які відповідають (або уособлюють у собі) різні ціннісні системи.

У промовах державного секретаря США Гіларі Клінтон часто зустрічаємо медичну метафору *the scope and scale of a problem*, яка підсилює значення проблеми у свідомості аудиторії та безпосередньо виконує функцію афектації: *Concrete action is possible when we understand the scope and scale of a problem* [1]. Наведений приклад підтверджує, що вдало дібраний індивідуально-авторський, «свіжий» для аудиторії метафоричний засіб, особливо підсилює важливість окресленої проблеми для політика, сприяє її подальшому успішному вирішенню серед електорату.

Крім того, у політичних промовах Гіларі Клінтон неодноразово використовує спортивні метафори. Вони створюють враження гри, надають будь-якій політичній ситуації серйозності, вказують на переможців та тих, хто зазнав поразки. Наприклад: “So it’s great that

we’re back here today, and I am grateful to Jim Clifton and his **team** for joining us to highlight the urgent need for more and better information about women and gender equality around the world” [1]. У цьому реченні маємо приклад використання спортивної метафори *team*, яка не дивлячись на свою «стертість», підсилює образ політичної команди, командного духу, згуртованості довкола вирішення проблем гендерної рівності.

Для визначення самої суті політичних перегонів, досить влучно застосовано спортивну метафору *race*, яка, на наш погляд, є найбільш релевантною, коли йдеться про протистояння двох антиподів – чи ідеологій, чи передвиборчих програм, чи антонімічних понять, що виражають полярні позиції: *It is a race, a race between hope and fear, a race between potential realized and despair imbued in every pore of one’s body* [1]. Наведені політичні метафори роблять інформацію емоційно забарвленою і стилістично маркованою, внаслідок чого вона легше сприймається аудиторією як зрозумілий і знайомий варіант, позаяк політика загалом, чи виборча кампанія справді нагадують спортивні перегони, а політичні діячі – учасників цих змагань, що будь-якою ціною прагнуть здобути перемогу.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Політична метафора в англомовних текстах політичного дискурсу слугує засобом комунікативного впливу з метою формування у адресата (найчастіше у суспільства, електорату) позитивної, або негативної думки про ту чи іншу політичну одиницю (політику, партію, виборчу програму, захід). Зважаючи на наміри політика, політична метафора викликає в аудиторії різні картини реальності, що й робить цей риторичний засіб у досліджуваних англомовних текстах політичного дискурсу важливим інструментом маніпуляції суспільною свідомістю. Серед найбільш поширених типологічних типів політичних метафор виділяємо спортивні метафори (43%), метафори війни та миру (28%), метафори подорожі (15%) та побутові метафори (14%). Перспективою подальших досліджень вважаємо випрацювання адекватних стратегій і тактик перекладу політичних метафор у досліджуваному дискурсі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андерсон Р.Д. Каузальная сила политической метафоры. Е. 2006.
2. Белт Т. Газетные метафоры и политическое убеждение: экспериментальное исследование. Политическая лингвистика. 2007. Вып. 3 (23). С. 10–19.
3. Будаев Э.В. Современная политическая лингвистика. Екатеринбург, 2009. 230 с.
4. Верба Г. Г. Стейкі порівняння та метафори як стереотипи світосприйняття (українсько-іспанські паралелі). Мовні і концептуальні картини світу: Зб. наук. праць. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет». 2003. С. 65-70.

5. Вовк В. Н. Языковая метафора в художественной речи. Природа вторичной номинации. Киев: Наукова думка. 1988. 7-10 с.
6. Горіна О. В. Когнітивно-комунікативні характеристики американського електорального дискурсу республіканців : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Харків, 2008. 23 с.
7. Діденко М. О. Політичний виступ як тип тексту (на матеріалі виступів німецьких політичних діячів кінця 20 століття): Автореф. дис. ... канд. філол. наук: 10.02.04. Одеса, 2001. 19 с.
8. Загнітко А. Сучасний політичний газетний дискурс: риторика і синтаксиси. Донецький вісник Наукового товариства ім. Шевченка. Т.16. Донецьк: Східний видавничий дім. 2007. С. 5-19.
9. Лакофф Д., Джонсон М. Метафори, которими ми живем: М.: Едиториал УРСС. 2004. 256 с.
10. Телия В. Н. Метафора в языке и тексте. М.: Наука. 1988.
11. Уфимцев Р. Искусство метафоры. Режим доступу: <http://metaphor.narod.ru/review/eco.htm>
12. Чадюк О.М. Метафора у сфері сучасної української політичної комунікації 2005 року : автореф. дис. канд. філол. наук. Київ. 2005. 19 с.
13. Шейгал Е.И. Театральность политического дискурса (Единицы языка и их функционирование. Саратов. 2000. Вып. 6. Режим доступу: <http://www.philology.ru/linguistics1/sheygal-00.htm>
14. Bayley P. Live Oratory in the Television Age: The Language of Formal Speeches. Campaign Language: Language, Image, Myth in the U.S. Presidential Elections 1984. Bologna: Cooperativa Libreria Universitaria Editrice Bologna. 1985. P. 77-174.
15. Keen S. Faces of the Enemy: Reflections of the Hostile Imagination. New York. 1988.
16. Newmark Peter Approaches to Translation. New-York: Prentice Hall. 1988.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. 1.Clinton H. R. Remarks on Building Sustainable Partnerships in Africa: [Електронний ресурс]. 2012. Режим доступу: <http://www.state.gov/secretary/rm/2012/08/195944.htm>
2. 2.Presidentials' Documents Archive Collection. The American Presidency Project, 2015. Режим доступу: <https://www.presidency.ucsb.edu/documents/presidential-documentsarchive-guidebook/documents-related-to-presidentialelections/2016/report/200301/all/63>

REFERENCES

1. Anderson, R.D. (2006). *Kazualnaya sila politicheskoi metaphory*. [Casual force of political metaphor]. Ekaterenburg.
2. Belt, T. (2007). Gazetnye metaphory I politicheskoye ubezhdeniye: eksperimentallye issledovaniye. [Newspaper Metaphors and Political Persuasion: An Experimental Study]. *Politicheskaya lingvistika*. V. 3 (23). P. 10-19.
3. Budaev, E.V. (2009). *Sovremennaya politicheskaya lingvistika*. [Modern political linguistics]. Ekaterunburg. 230 p.
4. Verba, G.G. (2003). Stiyki porivnyannya ta metaphory yak stereotypy svitosprinyattya (ukrainsko-ispanski paraleli). [Stable comparisons and metaphors as stereotypes of worldview (Ukrainian-Spanish parallels)]. *Movni i konceptualni kartyny svity*. Kyiv. P. 65-70.
5. Vovk, V. N. (1988). Yazykovaya metephora v hudozhestvennoi rechi. [Language metaphor in fiction]. *Pryroda vtorichnoi nominacii*. Kyev: Noukova dumka. P. 7-10.
6. Gorina, O.V. (2008). *Kognityvno-komunikatyvni harakterystyky amerykanshogo elektoralnogo diskursy respublikanciv*. [Cognitive and communicative characteristics of American electoral discourse or republicans]. Kharkiv. 23 p.
7. Didenko, M. O. (2001). *Politychnyi vystup yak typ tekstu*. [Political speech as a type of the text]. Odesa. 19 p.
8. Zagnitko, A. (2007). Sychasnyi politychnyi gazetnyi diskurs: rytoryka i syntaksy. *Donetskyi visnyk naukovogo tovarystva im. Shevchenka*. V.16. Donetsk: Shidnyi vydavnychiy dim. P. 5-19.
9. Lakoff, D. & Jonson, M. (2004). *Metaphory, kotorymi my zhyvem*. M.: Edytorial URSS. 256 p.
10. Teliya, V. N. (1988). *Metaphora v yazyke I tekste*. M.: Nauka.
11. Ufimtcev, R. *Iskustvo metaphory*. Available at: <http://metaphor.narod.ru/review/eco.htm>
12. Chadyuk, O.M. (2005). *Metaphora u spheri suchasnoi ukrainskoi politychnoi komunikacii 2005 roku*. Kyiv. 19 p.
13. Sheigal, E.I. (2000). *Teatralnost politicheskogo diskursa (edynytcy yazyka I ih funkcionirovanie)*, 6. Saratov. Available at: <http://www.philology.ru/linguistics1/sheygal-00.htm>
14. Bayley, P. (1985). Live Oratory in the Television Age: The Language of Formal Speeches. *Campaign Language: Language, Image, Myth in the U.S. Presidential Elections 1984*. Bologna: Cooperativa Libreria Universitaria Editrice Bologna. P. 77-174.
15. Keen, S. (1988). *Faces of the Enemy: Reflections of the Hostile Imagination*. New York.
16. Newmark, P. (1988). *Approaches to Translation*. New-York: Prentice Hall.

POLITICAL METAPHOR PHENOMEN IN ENGLISH TEXTS OF POLITICAL DISCOURSE

Naboka Olena Mykolaivna

*Associate Professor of the Department of Foreign Languages of Humanitarian Faculties
Odesa I. I. Mechnikov National University
Str. Dvoryanska, 2, Odesa, Ukraine*

The article is focused on the political metaphor phenomenon functioning in English texts of modern political discourse. The research also deals with key changes that took place in contemporary political communication, namely with a steady tendency towards using emotionally coloured lexis and stylistic means. It is defined that such tendency is caused by the fact that the main goal of the members of the communicative process (political leaders) is not only to transfer a definite amount of factual information, but also to make a sufficient influence on the addressee's conscience. It is worth underlining that the effective use of stylistic devices in general, and political metaphor in particular can change the political beliefs of the electorate significantly, create a special emotional background, and make up a definite political image of the politician. The purpose of the study is to highlight the main expressive features of political metaphors functioning in English texts of modern political discourse. To achieve this goal one should fulfill the following tasks: to define political metaphor as an expressive means through the prism of political linguistics; to work out the key features of text of political discourse; to trace and describe different types of metaphors functioning in English texts of modern political discourse. The research also shows that in political contexts metaphor can be used for ideological purposes because it activates unconscious emotional associations and thereby contributes to myth creation: politicians use metaphor to tell the right story. It is worth mentioning that rhetorically, political metaphors contribute to mental representations of political issues, making alternative ways of understanding these issues. The article also focused on how the same type of metaphor may be used by a politician's critics to convey a completely different evaluation from the one that was originally intended and how poetic analysis of political metaphors contributes to our knowledge of political rhetoric. It is proved that among different types of political metaphors functioning in English texts dead metaphors are used as often as individual, fresh ones. As to the semantic types of political metaphors the most frequently traced are sports metaphors, metaphors of war and peace, metaphors of journey.

Key words: *metaphor, semantic types of metaphor, political metaphor, English texts of modern political discourse.*